

heu's aquí com podríem regularitzar l'exercici de la medicina en les poblacions de lliure concurrència:

1.er Abolir paulatinament i per tots els mitjans, els denigrants contractes individuals o familiars d'igualta, pactes de fam que ens posen a mercè de les imperinències i volubilitats de la clientela, com a servils criats retribuïts amb sous miserables.

Per a arribar a aquesta abolicció gradual, es cobraran *cada mes, les quotes mínimes d'UNA PESSETA PER PERSONA, o CINC PESSETES PER FAMÍLIA*, disfrutant solament de la igualta, els individus detallats en el corresponent contracte, que resideixin en el domicili del cap de família, quedant exclosos els que per qualsevulla causa estiguin fora i les persones estranyes a la casa.

Aquest abonament donarà tan sols dret a una visita diària i a l'hora que el metge tingui assenyalada, veient-se obligats a anar al despatx d'aquest en les hores ordinàries de consulta, aquells malalts que no facin llit i no els sigui impossible de traslladar-se.

Les visites suplicades i de nit, els serveis de cirurgia i especialitats, anàlisis clínics, injeccions, documents professionals, juntes facultatives i en general tots els treballs que requereixin instrumental o aparells, seran considerats com a *serveis extraordinaris* i caldrà pagar-los a part, segons les corresponents tarifes. El preu d'aquests extraordinaris així com les visites o consultes per als *no igualats* no podrà baixar de TRES PESSETES com a mínim, per cada servei.

2.^{on} Els contractes col·lectius amb Companyies, Mutualitats, Corporacions, Entitats, Germandats, etc., els regularà el Col·legi, Federació o Sindicat de Metges, establint les condicions i permetent al malalt la lliure elecció del metge, assegurant-li la independència necessària, mitjançant al TIQUET MODERADOR.

D'aquesta manera, els clients que volguessin un segur per malaltia, amb assistència mèdica i altres avantatges, pagarien directament a les Societats asseguradores, les quotes mensuals que tinguessin assignades, cuidant-se l'Estat, Diputació, Mancomunitat o Municipi, de l'assistència als indigents.

Aquestes entitats asseguradores, faran per als seus associats, uns *tiquets* el valor nominal dels quals de tres o cinc pessetes, serà pagat per ells, sols parcialment (la meitat, terç o quint). Tots els socis de les entitats que acceptin aquestes condicions, podran elegir lliurement per a assistir-los en llurs malalties, al metge que vulguin de la llista que se'ls haurà entregat, on hi constaran els noms, adreça i especialitat a què es dediquen, dels metges que accedeixin a firmar al contracte col·lectiu.

Per cada visita o consulta, caldrà entregar un tiquet que el metge guardarà per a liquidar-las amb les Societats respectives, en finalitzar el trimestre, mitjançant la intervenció del Sindicat o Col·legi.

Per les visites nocturnes o d'urgència, així com per tots els serveis extraordinaris i juntes facultatives, al soci pagarà el suplement en metàl·lic, segons les tari-

fes establertes de comú acord entre les col·lectivitats mèdiques i mutualistes.

Per a resoldre els conflictes sorgits entre metge i associat respecte al pagament d'honoraris i atendre tota mena de reclamacions, es nomenarà una Comissió Mixta, el fallo de la qual serà inapel·lable.

Així poden acabar se d'una vegada, els abusos de visites o consultes, cada una d'elles obliga al soci a pagar-ne una part, a més de la quota mensual.

Demés, no cal tenir metges inspectors per a corregir aquests abusos; solament paguen al metge pels treballs realitzats i converteixen al TIQUET MODERADOR, en en una font considerable d'ingressos per a tenir sempre capitals sobrants en llurs caixes.

Dr. R. ARQUÈS

Lleida, Juny de 1922.

De Re Mutualista

Siguem previsors. — Tinguem disciplina

VI

La màxima economia de cada metge mutualista, està en raó directa de l'acumulació de Capital en Fons Mixte.

És obligació sagrada i ineludible de tot metge mutualista, procurar incessablement el màxim augment del Capital del Fons Mixte.

No són els *anuncis* estudiats en el BUTLLETÍ n.º 24, ni els demés recursos extraordinaris parlats en números anteriors, els únics que al meu entendre podrien aconseguir la disminució o supressió de les quotes per derrama en les dues seccions d'Invalidesa i Vida de la *Mutual Mèdica*.

N'hi han d'altres que els hi serien bons coadjutants, d'alguns dels quals tractaré avui somerament i amb propòsit de tancar la sèrie, per a no abusar de l'hospitalitat del periòdic, ni de la paciència dels llegidors. Ademés, convé també no agotar el tema, deixant la porta oberta a la iniciativa dels companys.

Sols em referiré als *informes i dictàmens mèdics i a les subvencions*.

Els primers, considerats com a element rentíslie, són importants per la gran freqüència del séu ús; ja que, no sols els veiem produir-se instats per jutges, tribunals i autoritats administratives, per apreciar la genuïna significació de certs fets, i l'equànim aplicació de determinades lleis i reglaments, sinó pels particulars que, atents al seu negoci, fan circular a diari, per tot arréu i amb gran profusió, prospectes replets d'informes d'Acadèmies, de metges i fins de «soi disant» de malalts, cantant les excel·lències curatives de les especialitats terapèutiques i aigües medicinals, que